

ОТДАЛЕЧАВА ОТЪ БОГА, СЪ НЕМИЛОСЕРДІЕТО СИ И ЗАГЪБВА ДЪШАТЪ СИ
КАТО ДНЕСНЫЯ БОГАТИНЪ, ЗА КОГОТО ЩЕ ЧЪТЕТЕ СЕГА ОТЪ ЕВАН-
ГЕЛІЕТО.

Отъ Лука зачало 33.

Рече господь таа притча: на нѣкого богатъ человекъ ни-
вата сѧ уплоди, а той мыслеше и дѣмаше: какво да направѧ като
нѣма гдѣ да събере моитѣ плодове, но рекалъ: тѣй ще напра-
ва, ще развала моитѣ житници (хамбары) да ги направѧ по
голѣми и ще събере тамо моето жито и моитѣ докрины, и ще
рекѧ на моата дѣша: дѣше, имашь много докрины за дѣлги
години, почивай сега ѧждѣ, пій и сѧ весели. А Богъ мѣ казалъ:
безѣмне, въ тѣзи нощѣ ще ти истрѣгнатѣ дѣшатѣ, а което си
приготвилъ на кого ще остане? Ъто тѣй е който събира за
себе си, а не да богатѣе въ Бога.

ТЪЛКОВАНИЕ.

Богъ съ двѣ работы испытва добритѣ и злитѣ человекы
на този свѣтъ: съ богатство и сиромашество: защото както сѧ
познава во огнѣ златото и хърдата, тѣй сѧ познаватѣ докри-
тѣ и злитѣ человекы, съ богатството и сиромашеството. Кога
единъ богатъ человекъ не е благодаренъ, но сѧ хвали, превъз-
носа и не аресва другитѣ хора, или единъ сиромашъ като сѧ
гнѣви, сърди и хѣли Бога, тѣ показватѣ съ тѣй какви сѧ че-
ловѣцы. Каквото днешныя богатынъ, Богъ мѣ умножилъ жито-
то, за да го направи милостивъ, да раздаде и на сиромасытѣ,
но той като былъ немилостивъ, не гледалъ да раздаде отъ него,
но искалъ да направи хамбаритѣ си по голѣмы. Гледайте кол-
ко е ненасытимо человекѣското сърце. Отъ лакомство началъ
да сѧ кахари, чи хамбаритѣ мѣ малки, и дѣмалъ: какъ да сто-
ра? като нѣкой сиромашъ кога сѧ жалѣва, какъ да на храни и
облече своѣтъ фамиліа, и какъ да сѧ отплати на цара. Тѣй
дѣмалъ и днешныя богатынъ, какъ да стора като нѣма гдѣ да
събира моето жито? Сиромаша сѧ жалѣва отъ нѣжда и неманіе,
но ты о богатыно! защо сѧ жалѣвашь, не си ли благодаренъ на
това, което ти далъ Богъ? защо питашь самъ себе си гдѣ да
събирешь твоео жито? питай пророцитѣ и апостолитѣ, тѣ ще
ти кажатѣ гдѣ да събирешь твоео жито. Пророкъ Давидъ
дѣма велегласно: блаженъ раздѣкваай на нищия и убога, сирѣчь: